

Lạc Hồng-Tin Tức

Mini Tạp Chí Số 3

Ngày 29 tháng 1, 2011
Trang 1

Ngày Xuân Nói Chuyện Chúc Nhau

Trường Việt Ngữ Lạc Hồng
PCC Rockcreek, Portland

Thầy Cô và Quý vị có trong tay tờ "Lạc Hồng-Tin Tức" số 3 trùng hợp với dịp tổ chức đón mừng **Tết Tân Mão**. Kính chúc mọi người vạn điều an lành, mọi niềm vui luôn đồng đầy trong cuộc sống chúng ta. Và cũng không quên kêu gọi, hoan nghênh, đón nhận tất cả bài vở đóng góp để những số báo kế tiếp được phát hành đều đặn, liên tục và phong phú.

Nói về Tết thì phải nói tới những lời chúc tốt đẹp đến với nhau vào những ngày thiêng liêng của sự bắt đầu một năm mới. Đây là một mỹ tục, một truyền thống lâu đời của dân tộc. Hẳn không ai quên, Cụ Tú Xương thời đó đã dùng bài thơ chúc Tết của mình để trào phúng, châm biếm bọn quan lại trước cảnh lầm than của đất nước mà mãi đến ngày nay nhiều người vẫn lấy làm thích thú:

Mục Lục	
Ngày Xuân Nói Chuyện Chúc Nhau	1
Trang Thiểu Nhi	2&3
Vè Năm Mới	4
The Gardener của Tagore	4
Đón Xuân Tân Mão Trường VNLH	4
Tết Ơi	5
Nồi Bánh Ngày Xuân	6
Ngày Xuân Tản Mạn về Ông Đồ	7
Giáo Dục Con Trẻ	9
Trang Sinh Hoạt	12

Lặng lặng mà nghe nó chúc nhau:

*Chúc nhau trăm tuổi bạc đầu râu,
Phen này ông quyết đi buôn cối,
Thiên hạ bao nhiêu đứa giả trâu.*

Lặng lặng mà nghe nó chúc giàu:

Trăm, nghìn, vạn mớ để vào đâu?

Phen này ắt hẳn gà ăn bạc

Đồng rụng, đồng rơi, lọ phải cầu.

Lặng lặng mà nghe nó chúc sang

Đứa thời mua tước; đứa mua quan.

Phen này ông quyết đi buôn lọng,

Vừa chửi, vừa rao cũng đắt hàng.

Lặng lặng mà nghe nó chúc con:

Sinh năm đẻ báy được vuông tròn.

Phở phường chật hẹp người đông đúc,

Bồng bế nhau lên nó ở non.

Bắt chước ai ta chúc mấy lời:

Chúc cho khắp hết ở trong đời,

Vua, quan, sĩ, thú, người muôn nước

Sao được cho ra cái giống người.

(Chúc Tết- Trần Tế Xương)

tiếp theo trang 8....

Ban biên tập xin chân thành cảm

tạ quý thầy cô đã ủng hộ và

đóng góp bài vở cho báo

Xuân Tân Mão.

Vanessa Thái, Lớp Ba

Valerie Thái, Lớp Đàm Thoại

Đón Tết

Gia đình em chuẩn bị Tết một tuần lễ trước Tết. Mẹ em làm nhiều bánh tét, bánh chưng cho người nhà và bạn hữu. Ba và em đi chợ mua trái cây để cúng Giao Thừa. Ba và em mua măng cầu, trái dưa, trái đu đủ, trái xoài, và trái quýt.

Ở nhà, chị giúp mẹ dọn dẹp nhà để đón mừng năm mới. Sau khi ba và em đi chợ về, mẹ bày trái cây trên bàn thờ Phật và bàn thờ tổ tiên. Trong đêm Giao Thừa, ba mẹ cúng ông bà tổ tiên, và bỏ tiền vào bao lì xì đỏ.

Trong ngày mùng một Tết, chị và em thức dậy thật sớm và mặc áo dài mới. Chúng em mừng tuổi ba mẹ và chúc ba mẹ sống lâu trăm tuổi và tiền vô như nước. Em cảm thấy vui và hạnh phúc trong ngày Tết.

Học sinh Lớp 4

Mỗi năm, gia đình em và người thân tụ họp lại với nhau ở nhà ông bà ngoại em để ăn mừng tết Nguyên Đán.

Ngày tết ông bà ngoại thường chưng hoa mai và hoa đào trong nhà. Ngày mùng một bà ngoại cúng tổ tiên và ông bà với nhiều thức ăn cô truyền như bánh tét cùng với rất nhiều loại trái cây. Sáng sớm, em và các em của em đến nhà để chúc tết ông bà ngoại. Ông bà phát lì xì cho chúng em. Tiếp đến là cậu mợ, bác, dì, thím, mẹ và ba phát lì xì.

Trong ngày tết, em thích nhất là lì xì vì được cho tiền mới và tiền được đựng trong một bao lì xì đỏ tượng trưng cho sự may mắn và đôi khi nhưng bao lì xì được in và cắt rập rất đẹp mắt. Sau phần phát lì xì, mọi người cùng nhau thưởng thức mấy món chay do bà nấu.

Em ước gì ngày tết có thể kéo dài thật lâu để em vui hưởng những giây phút thật vui vẻ và hạnh phúc với gia đình và họ hàng thân yêu.

Cindy Ong

Đúng ngày mùng một tháng Giêng năm am lịch, gia đình em đi chùa cúng phật và đi thăm họ hàng.

Gia đình em ăn chay vào ngày mùng một. Mẹ em chuẩn bị mâm trái cây gồm năm loại: Măng cầu, dưa, đu đủ, trái tắc, và xoài. Người Việt cho rằng mâm trái cây đó có nghĩa là: cầu được vừa đủ xài.

Mẹ em cũng sửa soạn một mâm bánh chưng, bánh tét, và dưa hấu nữa. Em chúc ông bà, cha mẹ, cô dì, chú bác, năm mới may mắn. Em cũng được nhận lại nhiều lời chúc tốt đẹp. Đôi khi, em được lì xì bằng phong bì đỏ.

Mọi người thường mặc quần áo mới vào ngày Tết và đối xử rất là vui vẻ với nhau vì họ nghĩ rằng nhiều điều tốt đẹp sẽ xảy ra trong năm mới.

Lee Vy Hoàng

Trang Thiếu Nhi (tiếp theo trang 2)

Mỗi năm, khi nàng Đông lạnh giá chuẩn bị cất bước ra đi thì chúa Xuân đang từ từ giáng thế, cũng là lúc người Việt khắp mọi nơi đang tung bùng chào đón ngày Tết Nguyên Đán.

Ngày Tết Nguyên Đán là ngày đầu của một năm Âm lịch, thường bắt đầu từ giữa tháng một đến giữa tháng hai Dương lịch. Là ngày đầu một năm nên đối với người Việt dù không sống trên quê hương nhưng chúng ta vẫn nhớ và chào đón một cách trân trọng và thiêng liêng. Ngày Tết là một ngày lễ có từ lâu đời trong sinh hoạt văn hóa của người Việt chúng ta, là ngày để chúng ta cúng bái ông bà tổ tiên, cầu xin một năm no đủ và may mắn; là ngày sum họp chúc mừng gia đình bè bạn mọi nơi.

Cùng với không khí rộn ràng đón Xuân của người Việt khắp nơi, chúng em học sinh của trường Việt ngữ Lạc Hồng cũng xin được chia sẻ niềm hân hoan ấy qua đôi dòng tâm sự ngắn sau đây:

*Gần đến ngày Tết, dù bận rộn gấp mấy, ba và anh hai em cũng dành thời gian dọn dẹp nhà cửa, lau chùi bàn thờ ông bà tổ tiên. Sau đó, ba đặt một chậu hoa mai to ở giữa nhà có nhiều bao lì xì đỏ được treo lủng lẳng trên cây.

*Còn em thì theo mẹ đi chợ mua sắm. Chợ vào những ngày này thật là đông đúc tấp nập. Em phụ mẹ chọn nhiều thứ trái cây khác nhau để có thể sắp được một mâm ngũ quả: cầu, dưa, đu, xoài, thơm, theo truyền thống "cầu gì được nấy". Mẹ chọn mua thêm bánh, mứt, hạt dưa để cúng ông bà và đãi khách khứa.

*Em thích nhất là cùng ba mẹ chọn những chậu hoa màu sắc rực rỡ như màu vàng của hoa cúc, màu đỏ của hoa hồng, màu tím và trắng của hoa lan...có hàm ý là suốt một năm gặp nhiều điều tốt.

*Mẹ em cùng bà đi siêu thị mua thật nhiều rau cải, thịt thà để làm những món ăn không thể nào thiếu được trong mỗi gia đình Việt Nam nhân dịp Tết đến: dưa món, củ kiệu, thịt kho, măng hầm giò heo...

*Cùng theo ba mẹ mua sắm tết, em không quên ghé vào quầy bán đồ giải trí để đòi cho bằng được một bộ cờ cá ngựa hay bầu cua cá cọp để cùng mấy anh chị em họ chơi trong ba ngày Tết.

*Ở đây tuy không nghe được tiếng pháo rộn ràng trong đêm Giao thừa, nhưng khi cùng ba mẹ đến chùa trong đêm ba mươi Tết, em cũng cảm nhận rằng mọi người đang mong đợi giây phút bước sang năm mới trong nỗi niềm hân hoan. Ngay trong giây phút thiêng liêng đó, mọi người lần lượt bước vào trong chùa hái một túi lì xì đỏ được gắn trên những cành mai tượng trưng cho tài lộc mà bề trên ban cho. Mọi người rất vui vẻ và chào đón nhau với lời chúc mừng năm mới.

*Sáng mồng một Tết cả nhà em qua nhà ông bà ngoại, chúc Tết ông bà, mấy dì, mấy cậu, mấy mợ và nhận bao lì xì. Sau đó tất cả mọi người kéo nhau đi chùa lễ Phật cầu xin một năm an lành và hạnh phúc.

*Em thì dậy thật sớm vào ngày mồng một, mặc chiếc áo dài mẹ mua, chúc Tết ba mẹ rồi được nhận bao lì xì đỏ cho sự may mắn trong suốt một năm.

*Ba mẹ thường đưa chị em con đi chùa lễ Phật ngày đầu năm. Ba mẹ dạy chị em con cầu xin để được một năm mới vui vẻ và khỏe mạnh.

*Chúng em ai cũng thích ngày Tết đến, vì không những được mặc quần áo mới, ăn bánh chưng bánh tét, mứt, trái cây mà còn được coi múa lân và nhận được nhiều bao lì xì đỏ. Sau những ngày Tết, chúng em đếm số tiền trong những bao lì xì để nhờ ba mẹ mua sắm áo quần cho chúng em hoặc gửi về Việt Nam giúp đỡ những người nghèo. Em thì muốn để dành số tiền đó để cho đại học sau này.

Mặc dù chúng em được sinh ra và lớn lên ở Mỹ nhưng qua sự dạy dỗ của ba mẹ và thầy cô ở trường Việt ngữ, chúng em hiểu được ý nghĩa sâu sắc của ngày Tết Nguyên Đán. Chúng em sẽ cố gắng tiếp tục duy trì truyền thống tốt đẹp mà ông bà tổ tiên đã gây dựng, giữ gìn cho đến ngày hôm nay.

Học sinh lớp năm.

Xuân Tân Mão 2011

Về Năm Mới

Nghe về nghe về,
Nghe về năm mới.
Tân Mão bước tới,
Canh Dần thối lui.
Những chuyện buồn vui,
Thuộc trường Việt Ngữ.
Lặng lặng mà nghe

*

Một: Hiệu Trường mới.

Hai: tới hai Cô
Cấp Năm chịu dạy.

Ba: lại hai Thầy
Cũng tại phòng này
Lớp Robotic.

Bốn: nhiều em thích
Mười một topics
Các em phải chọn
Đón lớp tổng quát.

Năm: cái mới khác
Cô trò sáng tác
Phát hành mỗi tháng
Đáng được thưởng thức
"Lạc Hồng-Tin Tức"

*

Năm mới nghe về
Nghe mà lặng lặng.

Trung Nguyễn

The Gardener của Tagore

The Gardener là tập thơ tình viết bằng tiếng Bengali và được chính tác giả Rabindranath Tagore dịch sang tiếng Anh. Tagore là người Á Châu đầu tiên được trao giải Nobel Văn Chương năm 1914. Tagore là vĩ nhân của Ấn Độ, Pakistan và Bangladesh. Ông làm thơ, viết kịch, vẽ và soạn nhạc, bộ môn nào cũng thành công. Nhưng thơ tình của ông được người ta biết đến nhiều nhất.

Bài thơ The Gardener rất dài và được chia ra thành nhiều đoạn. Dưới đây là đoạn số 22. Tôi cố gắng phỏng dịch. Chắc còn nhiều sơ sót. Xin quý vị lượng thứ.

When she passed by me with quick steps, the end of her skirt touched me.

From the unknown island of a heart came a sudden warm breath of spring.

A flutter of a flitting touch brushed me and vanished in a moment, like a torn flower petal blown in the breeze.

It fell upon my heart like a sigh of her body and whisper of her heart.

Em rảo bước, anh ngồi đây lặng lẽ.

Tà áo em nhẹ lướt cạnh mình anh.

Trái tim anh, ôi đảo hoang nhạt tẻ,

Bỗng ấm lên dưới làn gió xuân xanh.

Chút xao xuyến rồi qua như cơn mộng,

Như cánh hoa, gió thổi đã lia cành.

Hoa rụng xuống, tim anh từ xa vọng,

Tiếng thở dài, thốt thức trái tim em.

Mỹ Anh

Đón Xuân Tân Mão Trường VNLH

Hôm nay, cô Thảo trong ban điều hành của trường có nhà ý mời các cô của lớp Mẫu Giáo góp phần trong tờ báo của trường. Đây là một niềm vui đối với các cô nhưng cũng có tí băn khoăn là mình nên viết gì để đóng góp đây. Trước tiên cho Xuyên chúc mừng Trường Việt Ngữ Lạc Hồng cũng như cô Thảo đã thành lập và cống hiến một tờ báo rất có ý nghĩa. Thầy cô cũng như các bậc phụ huynh học sinh được biết thêm sinh hoạt của trường và thích nhất là được đọc các bài văn và thơ do chính các em học sinh của trường mình viết.

Cứ như mọi năm, ngày tết Nguyên Đán thường rơi vào tháng hai của năm. Tuy ngoài trời còn se lạnh với những cơn mưa kéo dài như không bao giờ tạnh, nhưng khi mình bước chân vào không gian sinh hoạt của trường mỗi thứ bảy thì cảm thấy lòng mình ấm áp hơn. Nghe được các em học sinh lễ phép chào hỏi thầy cô. Các em cố gắng nói tiếng Việt và với tinh thần phấn khởi chuẩn bị cho một bài học mới làm cho mình có cảm giác rất đặc biệt là mình đang ở quê nhà. Biết bao nhiêu kỷ niệm thời học trò khơi lên trong lòng nhất là dịp xuân về.

Đón Xuân Tân Mão Trường VNLH (tiếp theo trang 4)

Mấy tuần lễ qua, các thầy cô giáo rất bận rộn sắp xếp cho một chương trình mừng xuân tại trường. Các em học sinh cố gắng tập hát và học thuộc lòng các bài thơ để được giúp vui cho trường. Riêng các em trong đội múa của trường thì không ngừng tập dợt và chọn lựa những bộ áo dài, tứ thân đủ màu sắc trông rất là đẹp cho bài múa của mình. Với tất cả sự cố gắng cũng như thì giờ của thầy cô, ban điều hành, và tất cả học sinh của trường đóng góp là để có một buổi lễ, một nơi cho mọi người trong gia đình Lạc Hồng mình được đến chung vui và chúc cho nhau những lời tốt đẹp nhất cho đầu năm. Các em học sinh được vui tươi trong những bộ áo dài thật đẹp mắt với tiếng trống chào đón đoàn lân thật nhộn nhịp.

Nhân dịp xuân về, Xuyên và các cô của lớp Mẫu Giáo xin gửi đến quý thầy cô, ban chấp hành, phụ huynh học sinh của Trường Việt Ngữ Lạc Hồng một năm mới Tân Mão thật hạnh phúc và luôn dồi dào sức khỏe để tiếp tục trong công việc gìn giữ phong tục, văn hóa Việt Nam. Riêng các cô mến chúc các em học sinh của trường một ngày đón xuân thật vui vẻ và đầy ý nghĩa.

Ngọc Xuyên

Tết ơi

Tết ơi mi đến làm chi
Để ta nhớ lại những ngày Tết xưa
Ngày xưa khi thấy hoa Mai,
Hoa Đào nở rộn lòng xao xuyên mừng

Mừng vì pháo nổ tung bùng
Mừng được áo mới đem khoe láng giềng
Mừng được cùng bạn đi chơi
Không sợ ba mắng, mẹ rầy, "Gái hư"

Mừng vì bánh mứt đầy nhà
Mừng được đi phố, đi chùa xin xăm
Mừng chi cũng chẳng mừng bằng
Bao lì xì đỏ họ hàng mến cho

Buồn vì thêm một tuổi già
Vĩ trên gương mặt thêm vài nếp nhăn

Buồn vì mái tóc lẳng quăn
Ngày xưa đen bóng, giờ đầy muối tiêu

Vui vì ta được nghỉ ngơi
Khỏi lo chấm điểm, khỏi lo soạn bài
Vui vì được diện áo dài
Chung vui đón Tết cùng thầy cô Lạc Hồng

Vui sao cái Tết ấm nồng
Thầy cô Lạc Hồng cùng ra sức ra công
Vui xong ta lại thấy buồn
Buồn vì ta chẳng được ai LÌ XÌ.

Đào Hoàng

NỖI BÁNH NGÀY XUÂN

Cứ mỗi lần Tết đến, nhìn những quầy bánh chưng, bánh tét được bày bán khắp nơi hoặc khi cả gia đình quây quần ăn bánh tét đầu năm là tôi lại nhớ đến nồi bánh tét vào một đêm Xuân năm nào.

Hồi đó, gia đình chúng tôi sống trong một xóm lao động nghèo (vì hầu hết là dân buôn bán chứ không có ai làm viên chức) nhưng mọi người rất hòa nhã và giúp đỡ lẫn nhau. Cứ vào khoảng thời gian từ sau ngày cúng đưa ông Táo về trời (23 tháng chạp Âm lịch) cho đến ngày 30 Tết là mọi người chuẩn bị đằng trước nhà một cái bếp thật lớn nhưng rất đơn giản: chỉ có ba cục đá lớn cùng với một cái thùng to bằng thiếc hoặc bằng sắt và vài ba cây củi bự để sẵn sàng nấu một nồi bánh cho những ngày Tết đến.

Năm đó, vào khoảng đầu thập niên 80, đã gần đến ngày Tết chúng tôi thấy có nhiều nhà chằm lửa nấu bánh nhưng cái bếp trước nhà chúng tôi vẫn lặng im như tờ. Chúng tôi ai nấy đều băn khoăn lo lắng “không biết năm nay nhà mình có bánh tét ăn không?” nhưng không đứa nào dám nói ra. Rồi một buổi tối sau khi tan chợ, má chúng tôi trở về nhà, trên tay bà khệ nệ một bao khoảng năm bảy ký nếp. Vừa trông thấy bà mấy chị em chúng tôi reo lên sung sướng “má về rồi!”. Ngoài nỗi vui trông mẹ về, chúng tôi dường như được giải tỏa nỗi băn khoăn bấy lâu. Sau khi ăn tối xong, má dặn chị hai đem nếp đi ngâm rồi sáng mai đổ ra rổ cho ráo để kịp gói bánh. Hôm sau, má dậy thật sớm để ra chợ mua vài ký thịt ba rọi mang về ướp rồi lại ra nhóm chợ như mọi ngày. Nhờ những người trong xóm bữa đó cũng gói bánh tét, chúng tôi tùm lại giúp nhau lau lá chuối, lựa dây lạt đã được chẻ và làm vài việc linh tinh khác, những chiếc bánh tét của gia đình chúng tôi cũng được gói xong và bỏ vào thùng nấu. Cuối cùng nồi bánh của gia đình chúng tôi đã chín và được vớt ra trước khi tiếng pháo giao thừa báo hiệu năm mới bắt đầu chỉ mấy tiếng đồng hồ. Chúng tôi thấy má thờ phào nhẹ nhõm như vừa trút khỏi đôi vai gầy guộc một gánh nặng và một nỗi niềm ưu tư ấp ủ lâu ngày trong lòng người mẹ. Má nói với chúng tôi ngoài việc nấu bánh theo tập tục cổ truyền cần có trong những ngày Tết, đối với má nó còn có một ý nghĩa lớn lao là mong muốn cho các con của má được một năm ấm no đầy đủ, nên dù khó khăn cực khổ đến đâu má cũng cố gắng lo cho gia đình có được một nồi bánh tét trong ba ngày Tết. Đó là năm mà chúng tôi ăn bánh tét thấy ngon hơn bao giờ hết.

Thời gian dần trôi, chúng tôi cũng lớn khôn để có thể giúp má mọi việc, thêm vào sự trở về của ba sau thời gian “cải tạo”, má đã bớt phần vất vả và gia đình chúng tôi mỗi năm đã có thể nấu được nồi bánh tét sớm hơn để cùng hàng xóm chung vui đón giao thừa.

Giờ đây, tuy việc nấu bánh không được phổ biến cho lắm nhưng mua một ít đòn bánh để trong nhà cho mấy ngày Tết thì không thể thiếu trong dịp Xuân về. Má tôi vẫn theo tập tục cũ, mua khá nhiều bánh tét phân phát cho mỗi gia đình nhỏ của tất cả chúng tôi với lời cầu mong cho đàn con cháu luôn no ấm.

Phan Bích Nhân.

Xuân 2011

Ngày Xuân Tản Mạn Về Ông Đồ

Ông Đồ

Mỗi năm hoa đào nở
Lại thấy ông đồ già
Bày mực tàu giấy đỏ
Bên phố đông người qua.

Bao nhiêu người thuê viết
Tám tắc ngợi khen tài
"Hoa tay thảo những nét
Như phượng múa rồng bay".

Nhưng mỗi năm mỗi vắng
Người thuê viết nay đâu?
Giấy đỏ buồn không thấm;
Mực đọng trong nghiên sâu...

Ông đồ vẫn ngồi đấy,
Qua đường không ai hay.
Lá vàng rơi trên giấy;
Ngoài giời mưa bụi bay.

Năm nay đào lại nở,
Không thấy ông đồ xưa.
Những người muôn năm cũ
Hồn ở đâu bây giờ ?

Vũ Đình Liên

Trên đây là bài thơ "Ông Đồ" của Vũ Đình Liên. Bài thơ liên quan tới Tết này được phổ biến rất rộng rãi trong dân gian. Nội dung của bài thơ nói đến sự thay đổi của truyền thống văn hóa dưới sự chinh phục của nền văn hóa tây phương. Ở cuối thế kỷ 19 đầu thế kỷ 20, sự xâm lược của Pháp đã tạo ra một xu hướng thương mại hóa, thành thị hóa tại Việt Nam. Xu

hướng này làm đảo lộn hoàn toàn xã hội Việt Nam, gây ảnh hưởng nặng nề đến nền văn học cũng như đời sống của nhiều tầng lớp nhân dân. Một trong những thành phần bị ảnh hưởng nhiều nhất là số phận của những ông đồ. Từ ngàn xưa, giai cấp ông đồ được coi như là giai cấp quý tộc, đứng đầu trong 5 thành phần xã hội: Sĩ, nông, công, thương, binh. Muốn làm quan, muốn trở thành giai cấp thống trị, con đường dễ nhất là nhập vào thành phần kẻ sĩ và làm đệ tử ông đồ. Thế cho nên, dẫu không giàu có, ông đồ được mọi người kính trọng. Nhưng thời thế thay đổi! Cùng với sự xâm lăng của Pháp là sự suy tàn của nền nho học, Bỗng nhiên ông đồ bị laid off vì càng ngày càng ít người học chữ nho. Như Tú Xương than thở: "Cái học nhà Nho đã hỏng rồi, mười người đi học chín người thôi". Vì bị mất job, ông đồ phải làm những nghề khác để kiếm tiền. Khổ nỗi, ông không biết nghề nào khác ngoài nghề dạy học (nếu ngày xưa có nghề xe ôm thì cũng đỡ khổ), ông đành ra ngoài đường bày giấy đỏ, mực tàu ra viết những câu đối, hay những dòng chữ nho bán kiếm tiền độ nhật. Nghề này chỉ có thể làm ăn được vào những dịp Tết. Ngày thường ít ai nhớ đến ông. Vì thế, cuộc sống của ông chắc chắn vật lấm. Theo thời gian, trào lưu tây học càng ngày càng phát triển mạnh mẽ, những người thuê ông viết những câu đối càng ngày càng ít đi. Ông đồ vẫn lặng lẽ ngồi nơi mà ông vẫn ngồi hàng năm, mặc cho dòng người tấp tểnh xuôi ngược qua lại trong những ngày cận Tết, Năm tháng lững lờ trôi qua. Hoa đào lại nở rộ báo hiệu cho một mùa xuân lại đến. Người ta bỗng nhớ đến và chờ đợi hình ảnh quen thuộc của ông đồ già. Nhưng ông đồ không đến nữa! Không ai biết được ông đồ trôi dạt nơi đâu! Hay là ông đã chết. Ông mãi mãi ra đi. Ông đi theo nền Nho học đang tàn rụi trong thời đại kỹ thuật tiến bộ như ngày nay.

Sau năm 1975, ông đồ bỗng sống lại. Không phải ông đội mồ sống lại mà là nghề của ông sống lại. Không biết ở miền bắc ra sao. Nhưng ở miền nam, nhất là ở Saigon, rất nhiều ông đồ hành nghề, nhất là những ngày cận tết. Họ hoạt động ở khắp nơi trong thành phố. Tuy nhiên, nhiều nhất là ở trước cửa Nhà Văn Hóa Thanh Niên trên đường Phạm Ngọc Thạch (Duy Tân cũ). Những ông đồ này cất những gian hàng nho nhỏ. Mỗi một ông đồ chiếm một gian. Ông đồ thời nay có một đặc điểm chung là họ rất trẻ. Thường là những sinh viên đại học. Tất cả những ông đồ đều mặc áo dài the và phần nhiều đội khăn đóng (tuy nhiên lại mặc quần Jean). Ông đồ ngày xưa viết chữ nho thì ông đồ thời nay thường viết chữ Việt. Họa hoàng lắm mới có một vài chữ nho như phúc lộc thọ ... Những câu thuần túy tiếng Việt như "chúc mừng năm mới", "cung chúc tân xuân" v.v. thì rất là phổ thông. Đôi khi có những câu thơ dễ thương chẳng hạn như câu thơ của Nguyễn Sa "Nắng Saigon anh đi mà chột mát, bởi vì em

(Xem tiếp trang 9...)

Ngày Xuân Nói Chuyện Chúc Nhau (tiếp theo trang 1)

Người Việt Nam chúng ta rất tế nhị, nhưng cũng không kém phần phong phú với những lời chúc tùy theo đối tượng, nghề nghiệp, tuổi tác chứ không đóng khung, đơn giản một nhóm từ "Happy New Year" mà chúng ta thường nghe trên đất nước mình đang sống đây. Đối với ông bà và những người cao niên, con cháu thường chúc ông bà "nhiều sức khỏe, sống lâu trăm tuổi, vui vầy với đàn con, bầy cháu" dựa theo tâm niệm của phương Đông: **Phước, Lộc, Thọ**. Đồng thời, do ảnh hưởng lâu đời của nền Nho học thời xưa, đôi khi người ta cũng chúc ông bà "bách niên giai lão; phước như Đông hải, thọ tĩ Nam sơn; an khang trường thọ". Đối với cha mẹ thì con cái chúc "tràn đầy sức khỏe, hạnh phúc, trẻ mãi không già". Và các bậc chú, bác, cô, dì thì tùy nghề nghiệp mà chúc "an khang thịnh vượng; tấn tài tấn lộc; thăng quan tiến chức (promotion); mua may bán đắt, tiền vô như nước (your business many prosper and money flows into your house like water)". Đối với thầy cô giáo, những người được coi như người cha thứ hai hoặc có thể người xưa đã xếp thầy cô ở bậc cao hơn cha mình "quân, sư, phụ" thì dịp Tết đến, phải sắp xếp đi mừng tuổi "mùng một phía cha, mùng hai bên mẹ, mùng ba chúc thầy", các học trò thường chúc thầy cô: "sức khỏe, có nhiều học trò giỏi" nhưng ít khi thấy chúc thầy cô "thăng quan tiến chức". Và có lẽ đây là một nghề "bạc bẽo", nếu học trò như "những người qua đò", xong, quên ngay "người chèo đò" thì cũng là chuyện bình thường, còn những ai nhớ công ơn thầy cô mình mà hàng năm trở về thăm trường xưa, thầy cũ thì là một niềm vinh hạnh, nỗi cao quý cho "hiếu đạo thầy cô". Sẵn đây, riêng ở trường Việt Ngữ Lạc Hồng, mượn lời chúc thầy cô và gia đình (gia đình là nền tảng quan trọng) "năm mới nhiều sức khỏe, công ăn việc làm ổn định, để tinh thần thoải mái mà mang hết nhiệt huyết của những tấm lòng thiện nguyện ra hướng dẫn đàn con, cháu mình nơi hải ngoại luôn nhớ về nguồn gốc dân tộc". Tiếp tục bàn về chúc tết, những cặp vợ chồng trẻ thường nhận được những lời chúc "tràn đầy hạnh phúc, đầu năm sanh trai, cuối năm sanh gái (to have a boy at the beginning of the year and a girl at the end of the year)". Còn các bạn mới ra trường, thường được chúc "tài cao hơn công việc; thành công vượt bậc trong việc làm; mau lên lương, lên chức". Còn các bạn học sinh thì thường được chúc "tiến bộ trong học tập; thành đạt ở các kỳ thi (much success in education)". Còn lại thì chung nhất, người ta vẫn chúc "năm mới an khang, hạnh phúc, thịnh vượng (prosperous), vạn điều như ý (all things happen as desire)". Tự trung, những lời sau đây rất phổ biến dịp Xuân về:

- "**Chúc bạn một năm hạnh phúc với tất cả những giấc mơ đều thành sự thật** (I wish you a happy year with all the dreams to become true)".
- "**Chúc cô một năm đầy tương lai tươi sáng và thành công lớn** (We wish you a year of bright future and great success)".
- "**Gửi tới anh và gia đình những lời chúc tốt đẹp và những lời vấn an an lành** (Best wishes and best regards to you and your family)".
- "**Chúc chị mọi sự thành công và may mắn suốt năm** (Wishing you every success and good lucks throughout the year)".
- "**Kính chúc ông một năm mới dồi dào sức khỏe, vui tươi và hạnh phúc** (I respectfully wish you much happiness, joy and good health in the New Year)".

Gì thì gì! Sao thì sao! Để mừng năm mới, các nước trên thế giới đều hân hoan bằng ngôn ngữ của dân tộc mình:

-Cantonee	: kung hé fat tsoi
-Chinese	: xin nian hao
-English	: happy new year
-Pháp	: bonne année
-Haitian	: hauoli makahiki hou
-Nam Dương; Mã Lai	: selamat tahun baru
-Ý	: felice anno nuovo, buon anno
-Nhật	: akemashite omedetô
-Cambodian	: sur sdei chhnam thmei
-Đại Hàn	: she heh bok mani bat uh seyo
-Lào	: sabai di pi mai
-Spanish	: feliz ano Nuevo
-Phi Luật Tân	: manigong bagong taon
-Thái Lan	: sawatdii pimai
-Việt nam	: Chúc Mừng Năm Mới / Cung Chúc Tân Xuân

Năm Con Mèo 2011

Trung Nguyên

Ngày Xuân Tản Mạn Về Ông Đồ (tiếp theo trang 7)

mặc áo lụa Hà Đông”. Hay những câu ngộ nghĩnh như “hãy cho nhau những gì mình đang có, kéo sau này không có để mà cho” Người thuê viết cũng không mặn mà với chữ nho cho lắm. Đại đa số chọn những câu thơ bằng chữ Việt. Mỗi ông đồ thường hoạt động một mình. Tuy nhiên cũng có một số ông đồ có người phụ tá. Phụ tá của ông đồ thường là một cô gái nhỏ nhỏ, xinh xinh. Hỏi ra mới biết là bạn gái của ông đồ!

Mặc dầu trên con đường đó có mấy chục gian hàng san sát với nhau, nhưng mỗi gian hàng có một nét đặc sắc riêng của nó mà phải đích thân la cà nơi đó mới cảm nhận được. Nói chung thì có khá nhiều du khách đến thăm viếng khu này. Nhờ vậy kinh doanh nghề ông đồ cũng khá phát đạt, ít ra trong những ngày tết. Đây là loại hoạt động kinh doanh mang màu sắc dân tộc mà cũng là một trong những nghề lương thiện hiếm hoi mà người sinh viên có thể làm trong xã hội nhiều nhưong như hiện nay.

Mỹ Anh.

Giáo Dục Con Trẻ

Theo phong tục người Mỹ thì cứ mỗi ngày đầu năm họ tự hứa với chính mình và lập ra một ý nguyện cho năm mới, và họ sẽ quyết tâm đạt kết quả đó trong năm. Thông thường họ phải ngẫm nghĩ lại những việc họ đã làm trong năm vừa qua trước khi đặt ra một thành nguyện mới. Có thể là họ muốn cố gắng dành nhiều thời giờ cho gia đình hơn, hoặc là họ cần suy xét cuộc sống phung phí trong năm và quyết định thắt eo buột bụng từ rày trở đi, hay là điếm quan trọng nhất trong cái liệt kê đầu năm của mọi người là sống một đời sống lành mạnh, ăn uống đàng hoàng và cố tập thể thao để bớt vài ký lô...

Đối với tôi khi sang bước thêm năm mới, tôi lại tình cờ đọc được trên mạng từ một người cùng hành nghề với mình gửi ra. Cái chủ đề là: The Superiority of Chinese Mothers. Đây là một forum cho các người cùng nghề thảo luận và cũng như trên những forum khác trong nước Mỹ đang náo nhiệt vì quyển sách của cô Amy Chua, “Battle Hymn of the Tiger Mother”, được ra mắt trong tháng này. Vài ngày sau khi tờ báo Wall Street Journal giới thiệu cô Amy và phê bình về phương pháp giáo dục hai người con gái của cô ta thì đã có hơn ba ngàn comments lay động thể giới người Mỹ tại nước Hoa Kỳ. Đề vấn tất câu chuyện, cô Amy viết trong sách những quy luật, những sự kềm chế và hành động cứng rắn của cô trong việc giáo dục các con. Cô cấm không cho con gái được tự do chơi với bạn qua những play dates mà trẻ nhỏ rất mong thích, cũng không được ngủ lại nhà bạn. Cô không cho các con xem truyền hình hoặc chơi video games hay là tham gia vào những sinh hoạt mà cô ta gọi là “garbage activities” thí dụ như thủ công nghệ (crafts). Khi con gái lãnh phần thưởng hạng nhì trong một cuộc thi Toán, cô Amy bắt con gái phải làm 2,000 bài toán mỗi đêm cho tới khi nào con gái cô ta đạt được niềm tự tin và tin là mình number one thì mới thôi. Trong thâm tâm lúc nào cô Amy cũng nghĩ là mình hy sinh tất cả cho các con để chúng được một tương lai tốt đẹp, nên khi các con tặng mẹ một tấm thiệp sinh nhật được trang hoàng sơ sài với vài nét vẽ bằng viết chì và vài chữ “Happy Birth day, Mom” đã làm cô Amy thất vọng và nổi giận. Cô xé tấm thiệp ngay lúc đó và bắt buộc các con phải làm lại một tấm thiệp xứng đáng với công trình của một người mẹ đã hy sinh nuôi nấng con...

Phải nói quyển sách memoir của cô Amy đã làm chấn động không những đến phụ huynh da trắng cũng như da vàng! Sự khắt khe và cương nghị trong việc dạy dỗ của cô Amy đôi khi có phần hơi quá đáng. Thí dụ như khi con gái út của cô, bé Lulu, không đánh thạo bài "The Little White Donkey" sáng tác bởi một French composer, Jacques Ibert. Bản nhạc này không dễ đánh vì các em nhỏ phải dùng hai tay để đánh nhịp cùng lúc. Nhưng cô Amy đã nhất quyết rằng bé Lulu phải thạo bài này cho bằng mọi cách và nếu phải nhịn ăn, nhịn uống, và ngồi tập piano cả ngày cả đêm thì Lulu cũng phải cố làm sao để thuộc cách đánh và đánh cho đúng. Hai mẹ con đã gần như thành kẻ thù qua ordeal này; hăm dọa, la hét, dũa dũa, phụng phịu, khóc lóc..., bất cứ sự kiện không tốt đẹp đều được diễn ra

Giáo Dục Đón Trẻ (tiếp theo trang 9)

giữa hai mẹ con. Sau cùng Lulu thành công!

Có rất nhiều tiếng nói của những nhà giáo dục và cũng như những thành phần trí thức trong xã hội đã kết án cô Amy là một mối đe dọa cho xã hội. Trong khi nền tảng giáo dục của nước Hoa Kỳ đang trên đà xuống dốc so với các nước như Đài Loan, Trung Hoa, Đại Hàn, Nhật, Ấn, Thụy Sĩ... lời kết án của cô Amy về sự giáo dục con trẻ của cha mẹ trong xã hội ngày nay càng làm cho mọi người băng khuâng và càng có lý do để gán cho cô Amy là một “menace to society”. Cô Amy cũng như triệu người mẹ khác cùng một tâm hướng với cô nhọc nhằn dạy dỗ con cái theo phương pháp “Tiger Mother” và những người con này sẽ vượt qua mặt và “crush” những người con được dạy dỗ theo cách mà cô Amy gọi là “American-style parenting”. Có một tác giả phê bình cách dạy con của cô Amy là không khác gì cách giáo dục con của những người cha mẹ trong thành phần “over-pressuring upper-middle-class”, nhưng cô Amy thì cứng rắn hơn chùng ngàn lần!

Thế thì khi trưởng thành, những trẻ em được giáo dục theo cách “Tiger Mother” sẽ là những công dân thế nào? Các em này có đủ khả năng để suy chuyển và có tìm được hạnh phúc trong đời sống ngoài ra chỉ biết vâng lời cha mẹ mặc dầu là các em có kỹ luật và tài năng? Các em có biết cách để giao dịch với mọi thành phần trong xã hội? Tuy là có tài, nhưng các em này có đủ khả năng để làm một người lãnh đạo tốt không? Những lời thảo luận về cách dạy con của cô Amy phản ảnh toàn những điều rất tiêu cực. Ngay cả một số cha mẹ người Trung Hoa đang sống ở Hoa Kỳ cũng cho rằng cô Amy không phải là tiếng nói của tất cả cha mẹ của nước Trung Hoa nói riêng và Châu Á nói chung. Tôi xin được nêu ra một cách phân giải của một nhà báo nói về “Tiger Mother” Amy Chua: “I believe she’s coddling her children. She’s protecting them from the most intellectually demanding activities because she doesn’t understand what’s cognitively difficult and what isn’t.” Ông ta cho là cô Amy “a wimp” vì cô Amy không có khả năng để đối phó với xã hội vì thế vấn đề này cô không biết phải dạy con thế nào nên chỉ biết tập trung vào phương pháp cô biết mà cha mẹ cô để lại... Ông ta phân tích từ việc sleep over cho tới việc đạt giải địch thủ trong một đội bơi đều cần tới kỹ năng học được trong những lúc giao dịch và làm việc với và giữa một nhóm người (team work). Những khả năng này không được dạy trong những buổi học kèm (tutoring session) mà đứa trẻ phải tự khám phá ra và chúng cognitively develop trong những buổi sleep over. Các kỹ năng mà ông ta đề cập tới là: làm cách nào để đối phó với kinh địch, động lực thương lượng trong một đội (negotiating group dynamics), sự hiểu biết về chỉ tiêu của xã hội (social norms), điều hướng sự khác biệt giữa chính mình và nhóm (navigating the distinction between self and group). Theo tôi nghĩ thì những điều ông David Brooks phê bình tuy là tiếng nói của ông nhưng lại là một tiếng nói chung cho xã hội ngày nay, nhất là trên nước Hoa Kỳ. Hãy nhìn lại sự giáo dục trẻ em mà Hội Đồng Giáo Dục Quốc Gia áp dụng trong lớp học, trong Math text books và trong cách sinh hoạt trong lớp. Tất cả đều quy hướng về làm sao để các trẻ em biết “problem solving” trong lúc còn đang đi học để khi trưởng thành sẽ biết đối xử và hòa đồng với tất cả mọi người. Và cũng vì vậy mà ở tiểu bang Oregon, một số đông cha mẹ bỏ cuộc trong việc dạy kèm con trẻ làm toán theo cách nhà trường áp dụng. Mục tiêu của HGDQG là làm sao để các em nhìn một bài toán mà biết phân giải dùng kỹ năng “xa vời” (conceptual math/ investigating math) mà các em sẽ áp dụng một khi ra đời và trà trộn vào “work force”. Một concept hoàn toàn mới lạ cho cha mẹ trong thế hệ mà phần đông chúng ta được dạy học theo cách phân giải bài dùng algebra skills!

Trở lại với memoir của cô Amy, có rất nhiều điều tôi không đồng ý với cô nhưng khi suy xét lại thì cô Amy có phần đúng. Nói tóm lại cách giáo dục con trẻ trong mỗi gia đình đều dựa vào sự giáo dục mà cha mẹ tiếp nhận trong thời thơ ấu. Nếu cha mẹ mình khắt khe thì có lẽ mình cũng sẽ không nhượng bộ cho lối suy nghĩ tự do trong thế hệ bây giờ. Riêng tôi, tôi nghĩ lại cách giáo dục của mình đối với bốn đứa con trong những năm qua và cũng băn khoăn vì sự thật mình bị cô Amy cho vào những thành phần “da trắng”. Khi lúc chúng còn nhỏ, mình chỉ biết khen đả khen để mỗi khi chúng làm được một việc gì gọi là “hay hay”. Không lúc nào là không nói “I love you” khi các con có việc băng khuâng, buồn phiền. Làm như là nói ra ba chữ đó thì mọi việc đều tốt đẹp, sự buồn nào rồi cũng tan theo mây khói, lo lắng rồi cũng nhường lại cho tiếng cười dòn, gia đình ấm cúng vì có tiếng cười của trẻ con. Tuy vậy trong bụng lúc nào cũng lo phập phồng vì mình cũng biết là các con không cố gắng sức lực cho đúng theo với khả năng mình có, như vậy thì sẽ làm uổng đi khả năng “trời cho”. Theo trong nghề thì tôi được

Giáo Dục Con Trẻ (tiếp theo trang 10)

tiếp nhận những nhân tài tí hon trong trung tâm dạy kèm của tôi. Mục tiêu của chương trình là làm sao có thể đào tạo ra những em học sinh có thể thành công và vượt qua được nhiều khó khăn trên con đường học tập cũng như qua những sự cố gắng này các em có được bản tính tự tin và không ngại xông pha vào những việc làm quá khả năng của mình. Có lẽ tôi bị ảnh hưởng bởi nghề nghiệp nhưng vì thấy được sự khác biệt rất lớn giữa các em không chịu khó học và các em hy sinh vài giờ chơi trong tuần để trau dồi thêm tài năng học tập. Điều này làm cho tôi có phần cảm kích và hiểu được lợi ích trong việc giáo dục các con của cô Amy.

Hầu như mọi sự việc, dạy con theo ý mình muốn không dễ. Dạy con theo phương cách “cuddling American parenting style” hay “Tiger Mother style” chẳng nữa, hạnh phúc của con cái được nắn thành hình từ những lời dạy khắt khe tới cái ôm ấp, hun hít. Tôi không nghĩ là “I Love You are for White People” là chỉ cho cha mẹ để dãi; tôi không dễ và tôi cũng không khó, nhưng tôi bao giờ cũng dạy con rằng niềm vui mẹ dành cho các con phải có một giới hạn bao gồm kỷ luật và thông cảm giữa nhân loại, nếu người khác buồn mình không vui được. Và tôi cũng không nghĩ là cô Amy “a wimp” tại vì cô giáo dục theo những kinh nghiệm cô đã trải qua và vì hạnh phúc của con nên cô muốn con hiểu rõ khả năng của chính mình để không làm “uổng” cái khả năng nếu không được dùng cho tới mức.

Sau khi đọc qua bài báo viết về cô Amy và những lời phê bình, ngẫm nghĩ lại cách giáo dục con mình trong những năm qua, tôi quyết định hứa trong thâm tâm là sẽ cố tìm ra một sự thăng bằng giữa hai nền văn hóa dựa theo cách phân tích của cô Amy: Mỹ và Không Mỹ, để dạy các con. Một điều hứa đầu năm Tân Mão bắt đầu cho một năm mới đầy triển vọng và nhiều công việc để làm!

Xin kính chúc quý phụ huynh trường VNLH cùng quý thành viên của trường một năm mới an khang, thành đạt và mọi sự như ý trên phương diện dạy dỗ con nhỏ cũng như trên phương pháp đào tạo ra những nhân tài tí hon để sau này trở thành những nhà lãnh đạo tài cao.

Thảo Jones

Xuân Tân Mão 2011

Bí Quyết Gia Chánh

Muốn nồi nước lèo thơm ngon, sau khi luộc xương heo, xương gà cho nước lèo thật trong và đầy đủ gia vị thì bỏ vào nồi nước lèo nước dừa tươi lấy từ một trái dừa. Đun nước lèo riu riu thêm chừng đôi mươi phút cho nước dừa ngấm vào nước lèo, tăng thêm chất ngọt và một mùi thơm dịu kỳ. Quý bạn sẽ có một nồi nước lèo cho bún mọc, bún chả, mì vịt tiềm, mì hoành thánh thật hấp dẫn.

Muốn xào mì không dính đùm, hoặc luộc mì không bị nát, rửa chừng 3-4 vắt mì cho rời ra bỏ vào microwave hấp hai phút. Khi nước đã sôi, thả mì vào luộc chừng một phút, vớt ra và chần nước lạnh cho bớt chất nhờn, sau đó chần nước nóng sơ qua cho mì mau khô. Quý bạn có thể dùng mì để xào và không ngại là mì sẽ dính đùm vào nhau. Nếu thích ăn mì nước thì cọng mì sẽ không bị nhão.

Bon Appétit!

Ngào
ngạt
mùi
hương,
dầu
tạ
đất
người
không
mất
gốc.

Lung
linh
ánh
lửa,
đù
xa
quê
cũ,
chẳng
quên
nguồn.

